

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Dret a l'habitatge

En la segona Carta als cristians de Corint que Pau els escriu —i que avui hem escoltat en la segona lectura de la Missa—, l'apòstol els anima a col·laborar en la col·lecta que està fent a favor de la comunitat cristiana de Jerusalem, que està patint una greu situació de fam i d'escassetat. Els diu: «Vosaltres teniu de tot en abundància: fe, paraules, coneixement, sol·licitud plena i l'amor que de nosaltres heu rebut. També tingueu vosaltres ara una generositat abundosa» (2Co 8,7).

Els corintis van col·laborar en aquella col·lecta que va alleujar la situació dels cristians de Jerusalem. Podem dir que van contribuir a anar creant en l'Església la consciència de la necessitat de compartir allò que posseïm i que entenem que hem rebut com una gràcia de Déu.

De la mateixa manera, els cristians hem anat madurant en la reflexió sobre els drets i els deures de les persones per anar construint un món que estigui més d'acord amb els dissenys de Déu. Uns

drets que, en la recerca del bé comú, no són només individuals, sinó també socials. Són aquells drets necessaris per mantenir una vida verament humana: l'alimentació, l'habitatge, el treball, l'educació i l'accés a la cultura, la salut, els transports, la lliure circulació de les informacions, la tutela de la llibertat religiosa...

En relació amb el dret a l'habitatge, cal dir que està universalment reconegut i en el nostre país promulgat constitucionalment, però això no impedeix que moltes persones, especialment els joves, no hi puguin tenir accés, perquè els preus dels lloguers assoleixen uns nivells excessius per a molts, i encara més l'accés a un habitatge en propietat. Això fa també que els desnonaments, de vegades amb conseqüències tràgiques, es donin cada dia.

Tenir una llar és fonamental per a una vida digna. Cal una acció coordinada de totes les administracions públiques, les entitats i la ciutadania per-

què l'accés a l'habitatge no sigui un malson. Segons l'Observatori de la realitat social de Càritas Diocesana de Barcelona, 3 de cada 4 llars acompanyades per Càritas no disposen d'un habitatge digne, tal i com es va manifestar a la presentació de la Memòria 2023 durant la darrera festa de Corpus. En el mateix informe s'assenyala que 2 de cada 5 persones de la diòcesi de Barcelona pateixen algun tipus de dificultat relacionada amb l'exclusió residencial. Davant aquesta situació, caldria que, entre tots, féssim efectiu el dret a l'habitatge amb mesures pràctiques.

Benvolguts germans i germanes, caldria fer una reflexió per part de tots els estaments socials implicats que dugués a actuacions efectives en favor d'aquest dret humà fonamental, tal com el papa Francesc va demanar ja fa anys: «Cap família sense habitatge! Cap pagès sense terra! Cap treballador sense drets! [...] Terra, sostre i treball són drets sagrats!»

ENTREVISTA

L'escola de referència

JOSEP CLOSA

El mestre i pedagog Josep Closa és el nou president de l'Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya (APSEC). L'APSEC s'ha compromès, en els darrers anys, amb el model d'immersió lingüística i amb el Pacte contra la segregació escolar, i ha visibilitzat la seva tasca de compromís social amb la campanya l'Escola de la gent, que dona veu a tota l'escola concertada.

Quin lligam hi ha entre l'APSEC i la FECC?
L'APSEC neix a l'empara de la FECC, que requeria d'un organisme per agrupar la patronal de les escoles cristianes de Catalunya. L'APSEC és l'instrument per tractar temes laborals i negociar convenis, i establir relacions amb el Departament d'Educació i amb altres patronals del sector. També aglutina institucions i congregacions, amb espais de diàleg i de cooperació. FECC i APSEC sempre treballem plegades per atendre les necessitats de les escoles: des d'aspectes jurídics, de formació, fins a relacions institucionals i polítiques.

Què és el que més li preocupa?

Les nostres escoles estan exercint amb responsabilitat el llegat dels nostres fundadors i fundadores. Ho veiem en l'atenció als alumnes amb necessitats educatives i als nouvinguts al nostre país: estem al mateix nivell que l'escola pública. Els nostres mestres treballen molt i molt bé. Desgraciadament, aquesta tasca no la fem en igualtat de condicions: necessitem equiparació de plantilles, que l'administració ens adjudiqui més docents per continuar oferint una educació de qualitat als nostres alumnes. Ens haurem de posar d'acord per mantenir una educació de caràcter cristià.

Cap a on va l'escola cristiana?

En el procés de reflexió estratègica de la FECC van sorgir tres elements: la identitat cristiana, l'excel·lència educativa i el compromís social. L'escola cristiana ha de continuar sent un referent a Catalunya en aquests àmbits. El repte dels anys vinents estarà centrat a atendre les persones. A més d'una excel·lent formació acadèmica, oferim un projecte de construcció integral de la persona a través dels valors cristians i la descoberta de l'Evangelí.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

De tu, ens interessa tot!

El fill es prepara per a la Confirmació. Els pares li escriuen una carta que iniciarà un diàleg: «... Adolescència i ESO: no ha estat fàcil. Aparegueren dificultats en els estudis. En l'intent d'acompanyar-te, potser hem estat insistents: tens moltes capacitats, però et costa posar-te a estudiar. "Què pesats!" ens deies; però preferíem ser-ho. Les activitats en família han estat moltes. Durant anys, fins a la teva integració en el grup de joves de la Confirmació, anàvem junts a missa. Hem volgut que coneguessis Jesús. Ja saps que és molt important per a nosaltres dos i que ha marcat positivament el nostre estil de vida. T'ensenyarem a pregar i moltes vegades la pregària ens ha aplegat en família. Pots suposar la nostra joia quan iniciaves la catequesi de Confirmació.

En aquests anys d'adolescència estàs forjant la teva pròpia personalitat, penses per tu mateix i sovint et qüestionas sobre el que et diem. Hem superat ja l'etapa en la qual ho discuties i rebutjaves tot pel fet de no sentir-te condicionat, en ocasions encara et costa acceptar les normes. Ens hem anat acostumant a pactar amb tu, a posar-nos d'acord en els teus horaris de son, d'ordinador, de TV, en les hores de sortir de nit... Preferim parlar-ne encara que en occa-

sions el diàleg sigui tens, sobretot quan t'hem de dir que no.

Primer de batxillerat. Estem contents perquè et veiem més madur: es consolida la teva autonomia i tens bon criteri. Ets catequista d'un grup de nens, t'has compromès com a monitor i ets responsable en els estudis. Ens interessa tot el que fas i el que et passa, però et volem educar amb llibertat. Algunes vegades ens costa acceptar les teves decisions si no són les que a nosaltres ens semblen millors. Les reflexionem i moltes les respectem. Les altres, són ocasió de diàleg. Tens tota la vida per davant. Aprofita-la. Confiem molt en tu. Endavant!»

Començà a caminar i a estimar al costat dels pares. Aprengué a parlar amb les seves paraules i a respondre a les interpellacions del món amb referència a les seves respostes. L'iniciaren en el seguiment de Jesús. El deixaren fer però no els era indiferent el que feia. Li van dir el que pensaven per ajudar-lo a reflexionar. No sempre entenien les seves respostes però l'escoltaven. «Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? [...] Però ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient» (Lc 2,48-50).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Poner la vida en juego

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Señor nos llama a una misión. Es un proyecto de amor que él tiene para cada uno de nosotros. Le mueve la ternura y la confianza que nos tiene. Es más, su disposición es anterior a que nosotros conozcamos lo que nos ofrece, e incluso, a que ni siquiera hayamos respondido haciéndonos dignos de esa confianza.

A cada uno nos da una misión en bien de todos: «Él ha constituido a unos, apóstoles, a otros, profetas, a otros, evangelistas, a otros, pastores y doctores, para el perfeccionamiento de los santos, en función de su ministerio, y para la edificación del cuerpo de Cristo» (Ef 4,11-12).

Los santos Pedro y Pablo, y los primeros mártires de la Iglesia romana que hoy conmemoramos; todos los santos hasta nuestros días y los que

nos seguirán, tienen al Señor en el corazón, son imitadores y testigos de Jesús; pusieron su vida en juego, la entregaron apoyados en la fe, la esperanza y el amor.

El Santo Padre en una homilía (2021) de la solemnidad de Pedro y Pablo «Apóstoles del Evangelio y columnas de la Iglesia», invitaba a contemplarlos viendo que en el centro de sus historias «está el encuentro con Cristo que cambió sus vidas. Experimentaron un amor que los sanó y los liberó y, por ello, se convirtieron en apóstoles y ministros de liberación para los demás».

Que nuestra Señora, Reina de los Apóstoles, nos ayude a poner la vida en juego y encienda en nosotros el deseo de cumplir nuestra misión y dar testimonio de Jesús.

Lectures de la missa diària i santoral

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[Am 2,6-10.13-16 / SI 49 / Mt 8,18-22]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dimarts [Am 3,1-8;4,11-12 / SI 5 / Mt 8,23-27]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.

3. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dijous [Am 7,10-17 / SI 18 / Mt 9,1-8]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Divendres [Am 8,4-6.9-12 / SI 118 / Mt 9,9-13]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vïc i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

6. ■ Dissabte [Am 9,11-15 / SI 84 / Mt 9,14-17]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat. Sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ † Diumenge vinent, diumenge XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 2,2-5 / SI 122 / 2Co 12,7-10 / Mc 6,1-6]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu. Sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, verge; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

Intencions del Sant Pare per al mes de juliol

Preguem perquè el sagrament de la unció dels malalts doni a les persones que el reben i als seus éssers estimats la força del Senyor, i es converteixi cada vegada més per a tots en un signe visible de compassió i esperança.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 1,13-15;2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor. / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts. / Quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi, / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Esclat: «Ni als qui n'havien recollit molt, els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc, els en faltava».

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 5,21-43) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filla s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori». Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent. [...]

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. ¿Què en trauràs d'amoinar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por». I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «¿Què són aquests aldarulls i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm». Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dona la mà i li diu: «Talitha, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

Lectura del llibre de la Sabiduria (Sab 1,13-15;2,23-24)

Dios no ha hecho la muerte, ni se complace destruyendo a los vivos. Él todo lo creó para que subsistiera y las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo reina en la tierra. Porque la justicia es inmortal.

Dios creó al hombre incorruptible y lo hizo a imagen de su propio ser; mas por envidia del diablo entró la muerte en el mundo, y la experimentan los de su bando.

Salmo responsorial (29)

R. *Te ensalzaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensalzaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / celebrad el recuerdo de su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Lo mismo que sobresalís en todo —en fe, en la palabra, en conocimiento, en empeño y en el amor que os hemos comunicado—, sobresalid también en esta obra de caridad. Pues conocéis la gracia de nuestro Señor Jesucristo, el cual, siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar. En este momento, vuestra abundancia remedia su carencia, para que la abundancia de ellos remedie vuestra carencia; así habrá igualdad. Como está escrito: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 5,21-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor y se quedó junto al mar. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, impón las manos sobre ella, para que se cure y viva». Se fue con él y lo seguía mucha gente que lo apretujaba. [...]

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?». Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe». No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago. Llegan a casa del jefe de la sinagoga y encuentra el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos y después de entrar les dijo: «¿Qué estrépito y qué lloros son éstos? La niña no está muerta; está dormida». Se rían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y le dijo: «Talitha qumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se levantó inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y quedaron fuera de sí llenos de estupor. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.

COMENTARI

Jesús ens demana tenir fe, ens cura i salva

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha moltes persones que per manifestar la seva estima i bona relació amb un altre que tenen al costat, li toquen les mans, l'espatlla, o li fan un petó... Volen expressar així, la seva confiança.

Una dona malalta, de molts anys, s'acosta discretament a Jesús i li toca el mantell. Pensa que si el pot tocar ja es posarà bona. No sabem què pensava de Jesús, però s'hi apropa amb la confiança que la pot curar.

Jesús fa evident i públic aquest gest de la dona, i pregunta a la gent: «Qui m'ha tocat?». Ella, tremolant de por, li diu tota la veritat. Jesús li respon: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i ves-te'n en pau».

Hi ha persones que quan van a un lloc religiós, els agrada tocar la imatge, la medalla, la pedra o l'objecte que els connecta amb la realitat espiritual que en aquell lloc s'hi expressa i s'hi celebra.

Potser alguns podem pensar que és un acte supersticiós, però sovint no és així, sinó que senzillament es vol connectar amb la realitat espiritual que allí s'hi manifesta. Segurament que Jesús, tocat per tantes persones, amb els seus gestos i expressions externes, els pot dir en el seu interior: «la teva fe t'ha salvat... ves-te'n en pau».

El següent episodi que avui trobem a l'Evangeli, pot connectar amb els pares que tenen problemes amb els seus fills. Problemes de salut, de comportament, d'indiferència i de menyspreu en vers la vida cristiana... I cerquen qui els pot ajudar a trobar remeis.

Aquestes persones podrien expressar-se amb unes paraules semblants a les que va dir aquell cap de la sinagoga quan es va trobar amb Jesús, i li va dir: «la meva filla s'està morint, veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori».

Jesús diu al cap de la sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por», i afegeix: «la criatura no és morta, sinó que dorm». I entra a l'habitació, li dona la mà i li diu: «Noia, aixeca't», i la noia s'aixecà i es posà a caminar.

Els signes miraculosos de Jesús ens projecten vers les realitats més espirituals. Ell ha vingut a alliberar-nos; per fer-nos aixecar de totes aquelles realitats que ens bloquegen, paralitzen i condueixen a la mort del nostre esperit.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Comissió Permanent de la CEE. Els propers 2 i 3 de juliol, el cardenal Omella participarà en aquesta reunió de la Conferència Episcopal Espanyola, a Madrid.

AGENDA

Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia. Del 22 al 27 de juliol, se celebrarà una trobada d'animadors de cant a Montserrat, impartida per Cinta Ollé. Podeu trobar més informació al web: www.trobadesanimadorsdecant.cat.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Del 24 al 29 de juliol, se celebrarà el recés d'estiu «Ens ha escollit abans de crear el món», resseguint la carta als Efesís. Acompanya Conxa Adell i Cardellach, monja benedictina. Per a més informació i inscripcions: activitatspuelles@gmail.com o al tel. 682 705 003.

Espai d'Interioritat Francesc Palau.

Del 9 al 15 de juliol, es duran a terme uns exercicis espirituals de silenci contemplatiu guiats per Beatrice D'cunha, carmelita missionera. Per a més informació: tel. 938 233 108.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

REFLEXIONS D'ESTIU

2. Estant tan avall, sento coses molt altes

Ja fa molts anys, Guillermina Mota cantava: «Digueu-me per què entremig del dolor, a mi m'hi cap l'esperança, digueu-me perquè, estant tan avall, sento coses tan altes. Si soc tan sols un tros de terra, per què sento un anhel d'eternitat». I Joan Maragall parlava d'aquells moments que voldria «fer eterns».

Podem instal·lar-nos en la finitud, o bé podem lluitar per obtenir la infinitud, però haurem d'admetre que les dues actituds ens deixen en la insatisfacció, o pitjor, en la frustració. Recordem-ho: som éssers finits amb desig d'infinitud. No hi ha cap altra sortida que buscar-la en un altre espai que el purament humà. Encara que aquesta plenitud, mentre vivim en la finitud, només la podem viure com a desig, hi ha actituds i comportaments que ens permeten experimentar-la, tastar-la o entreveure-la d'alguna manera. Citaré algunes d'aquestes actituds.

Cal aprendre a viure-ho tot des de la gratuïtat, perquè sabem que tot allò que ens fa més humans, com pot ser la bellesa, l'amistat, el reconeixement, els ideals, el perdó, el consol..., ho rebem gratuïtament. I la plenitud és

do. «Això tots els pagans ho busquem amb neguit, però el vostre Pare ja sap prou que en teniu necessitat» (Lc 12,30).

S'ha de pretendre no reduir la vida a normes, lleis, ideologies, teories..., perquè la vida és sempre més gran; ens cal estar oberts i deixar-nos sorprendre per les seves noves i infinites manifestacions. Cal saber deixar-se portar amb docilitat i confiança per allò que dicta o aprova la part més neta i autèntica del cor i viure-ho tot com a sagrament ja que aquests són portadors de quelcom més gran que ells.

Aquestes i altres actituds no són per si mateixes una prova que aquest anhel de plenitud o d'eternitat es realitzi, però són les actituds adequades per a poder acollir la realització d'aquest anhel, tal com assegura sant Pau: «Estic segur d'una cosa: el qui ha començat en vosaltres una obra tan excel·lent, l'anirà duent a terme fins al dia que vingui Jesucrist» (Fl 1,6).

Oriol Xirinachs Benavent (*Coses noves i coses velles* (Mt 13,52), CPL Ed., Barcelona, 2023)

Missioneres de la Sagrada Família de Natzaret celebren el seu 150è aniversari

El passat dissabte, 15 de juny, la basílica de la Sagrada Família va acollir la missa d'acció de gràcies que va comptar amb la presència de les religioses, així com de les famílies, professors, alumnes i exalum-

nes de les escoles que formen part de l'obra educativa de les Filles de la Sagrada Família de Natzaret.

La missa va ser presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Derecho a la vivienda

En la segunda Carta a los cristianos de Corinto que Pablo les escribe —y que hoy hemos escuchado en la segunda lectura de la Misa—, el apóstol los anima a colaborar en la colecta que está haciendo a favor de la comunidad cristiana de Jerusalén, que está sufriendo una grave situación de escasez y hambruna. Les dice: «Y lo mismo que sobresalís en todo —en fe, en la palabra, en conocimiento, en empeño y en el amor que os hemos comunicado—, sobresalid también en esta obra de caridad» (2Co 8,7).

Los corintios colaboraron en aquella colecta que alivió la situación de los cristianos de Jerusalén. Podemos decir que contribuyeron a crear en la Iglesia la conciencia de la necesidad de compartir lo que poseemos y que entendemos que hemos recibido como una gracia de Dios.

De la misma manera, los cristianos hemos ido madurando en la reflexión sobre los derechos y los deberes de las personas para ir construyendo

un mundo que esté más de acuerdo con los designios de Dios. Unos derechos que, en la búsqueda del bien común, no son solo individuales, sino también sociales. Son aquellos derechos necesarios para mantener una vida verdaderamente humana: la alimentación, la vivienda, el trabajo, la educación y el acceso a la cultura, la salud, los transportes, la libre circulación de las informaciones, la tutela de la libertad religiosa...

En relación con el derecho a la vivienda, cabe decir que está universalmente reconocido y en nuestro país promulgado constitucionalmente, pero esto no impide que muchas personas, especialmente los jóvenes, no puedan tener acceso a ella, porque los precios de los alquileres alcanzan unos niveles excesivos para muchos, y aún más el acceso a una vivienda en propiedad. Esto hace también que los desahucios, a veces con consecuencias trágicas, se den cada día.

Tener un hogar es fundamental para una vida digna. Es necesaria una acción coordinada de todas las administraciones públicas, las entidades y la ciudadanía para que el acceso a la vivienda no sea una pesadilla.

Según el Observatorio de la Realidad Social de Cáritas Diocesana de Barcelona, 3 de cada 4 hogares acompañados por Cáritas no disponen de una vivienda digna, tal y como se manifestó en la presentación de la Memoria 2023 durante la última fiesta de Corpus. En el mismo informe se señala que 2 de cada 5 personas de la diócesis de Barcelona sufren algún tipo de dificultad relacionada con la exclusión residencial.

Ante esta situación, sería necesario que, entre todos, hiciéramos efectivo el derecho a la vivienda con medidas prácticas.

Queridos hermanos y hermanas, se debería hacer una reflexión por parte de todos los estamentos sociales implicados que condujera a actuaciones efectivas en favor de este derecho humano fundamental, tal como el papa Francisco pidió ya hace años: «¡Ninguna familia sin vivienda! ¡Ningún campesino sin tierra! ¡Ningún trabajador sin derechos! [...] ¡Tierra, techo y trabajo son derechos sagrados!»